

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 3. Alfonsus Aragona & Didacus Vassaurus moriuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

In sufficio-
nem trahi-
tur.

Afficitur
oculorum
dolor.

CAPUT
III.
Alfonius
Aragona
& Didacus
Vassarus
moriuntur.

Vassarus
moriens ab
demoni v-
xatur.

Alfonse Ara-
gona patria.

Sanctitas.

Humilitas.

Virginitas.

De ejus vir-
tutibus Ni-
colai Duran-
di judicium.

vitiis vacari non posse, de eo expellendo agitavere. Accessit huic malo interiorum populorum perversitas, arma ideo minitantium, quod Christianus Sacerdos fessat ex propinquuo ostenderet. Utroque periculo Divinâ ope evitato, aliud supervenit ex oborta tempestate adeò foeda, ut Olorius grandine sub tentorio pene obrutus, omnino cœcutierit. Remedium fuit ipso malo acerbius: nam Indi ex ejus oculis per totum fermè diem enatas squamas intolerabili dolore dempserunt. Quibus demptis usum quidem visus receperunt, sed curationis ergo ad Hispanorum castum redire debuit. Interjecto tempore ad eodem Ethnico iterum non sine spe perrexit; sed oberto bello expeditio hæc in aliud tempus dilata est.

ANNO incunte in Assumptionis urbe è vivis sublatus est Didacus Vassarus, Riocæ in Hispania natus, ante & post initiam Societatem piis exercitiis additissimus: hoc nomine mihi præ ceteris commendandus, quod per quindecim annos Socii in Parana & Urvicæ oppidis degentibus, materno planè affectu ex rebus Collegii succurrerit: peste affectis assiduus ministrarit: Socios in Assumptionis urbe commorantes infatigabili labore sustentavit: omnes boni Coadjutoris partes implevit. Moriens intento in præsentem dæmonem digito ita exhorruit, ut defecissimus licet viribus, se tanquam viperam, adstante & horrente Josepho Oregio, in lectulo contorqueret. Horrore depulso cum his verbis, *In Domino confido*, placidissime exspiravit. Mense Junio fatis etiam concessit Alfonius Aragona Neapolitanus, qui inter conficienda tyrociniti Religiosi & studiorum stadia, eam collegit Sanctitatis famam, ut palam Beato Aloisio Gonzagæ ob morum summitudinem, auctore Alegambe, conferretur. Per Collegium Neapolitanum sermo increbuerat Vincentium Carafam, postea Generalem, & Alfonsum Aragonam pari gradu ascendere ad culmen perfectionis. Quamvis Neopoli linguam Hebraicam publicè professus fuisset, non renuit tamen pauculis pueris Assumptionis in urbe Latinæ linguæ rudimenta biennio integro tradere. Ad Urvicenses Indos Christo domando translati, in novo Conceptionis oppido septem fermè annis incredibili laborum tolerantiâ perduravit; donec Sancti Nicolai coloniæ fundande regendæ que præficeretur. Biennio ibi posito, multis Barbaris ad Fidem convertiti, ex ulcere in ore nato tabescens, ad Assumptionis urbem curationis ergo delatus, magno omnium dolore Anno ætatis quadragesimo-quarto ad Cœlos, uti speramus, meliore sui parte, Virginitatis palmâ decorus, evolavit. Post ejus mortem littera Mutii Vitelleci aperta sunt, quibus Assumptionis Collegii Rector designabatur. Defuncto Paraquariae Propiscopus, uterque Magistratus, Prætor, & cives parentarunt. Ne singulas viri virtutes appellem, omnes in eo fuere adeò singulares, ut Nicolaus Durandus Paraquariae & Peruviae Provincialis, cuivis rei afferendæ par, post peragratam Italianam, Hispaniam, & Australem Americam pene totam, in publico conventu afferuerit, nullum haçenùs Religiosum hominem se cognovisse, in quo majora elucerent eximiæ virtutis specimina, quam in Alfonso Aragona. Erga MARIAM Virginem & ejus Filium amorem tenerrimum, continuato cum iis per multas horas singulis diebus colloquio, fovebat. Erga Indos profulissimæ erat liberalitatis. Tam periculorum Apostolicorum amatorem, quando non aderant, quam, quando aderant, contemptorem se præbebat. Ne latum quidem unguem ab Mattyrii gloria, uti demonstratum est, abfuit. Rochi Gonsalvi necem præscivisse non levis conjectura est; nam paulò antequam cum Alfonso Rodericio mataretur, utrumque hospitem in Sancti Nicolai oppido religiosâ cœnâ excipiens, in triclinio suprà amborum capita hæc verba digitalibus litteris inscribi curavit: *Beati, qui ad cœnam Agni vocati sunt.* Multa scriptis utilia his, qui Guarana nationem excolunt. In eadem urbe statua Virginis incomparabilis formæ, eminentis in Hispania sculptoris opus, in Sacelli nostri domestici solio magnâ pompâ & totius urbis concursu collocata, hoc anno cœpit clientûm suorum & Sodalium patrocinio clarescere.

CAPUT